

[illegible]

Entre l'aquí i l'Allí, un abisme. El del món apresat, el de viure desconnectat, el del buit. Un abisme que fragmenta, divideix, esquinça i acaba idolatrant-se, mirant-se al melic o desesperançat... Entre el jo i el Tu, un abisme i una unitat. Opto per fer bàndols o per submergir-me en la Unitat?

Entre l'aquí i l'Allí, un pas: el de ser i estar present, el d'abraçar el que ara soc, on soc, quin terra trepitjo, quin sostre m'aixopluga... abraçar el meu present davant qui és Presència que viu en mi. Un abisme que em convida a trobar-me, a trobar-nos, a connectar amb el Déu que habita aquesta vida que esdevé eterna quan concilio els bàndols, quan Aquí i Allí esdevenim U.

Amb aquesta consciència, eixamplada, llegeixo [Mt 25,31-46](#). Hi trobo els bàndols, la divisió, el que esquinça i trenca. Hi trobo ocasió de comú-unió, d'unitat, de ser en la presència que m'habita. Allí ens trobem.

"Mapa del Tesoro"
Cristóbal Fones

El Pare nostre d'avui m'apropa a dir "Aquí teniu el vostre Déu! Havíem posat l'esperança en ell i ens ha alliberat. És el Senyor en qui teníem posada l'esperança! Alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat" (Is 25, 9)

*"Si apartes del mig el jou,
assenyalar amb el dit,
i la maledicència,
i ofereixes el teu propi sosteniment
al famolenc,
i sacies l'ànima afligida,
llavors la teva llum despuntarà
en les tenebres
i la teva foscor
serà com el migdia.
El Senyor et guiarà,
saciarà la teva ànima en moments àrids,
donarà força als teus ossos,
i seràs com un hort regat,
com manantial d'aigües
que no s'esgoten"*

(Sta Teresa de Lisieux)